

La Humanitat

Any II : Núm. 325
Barcelona, dijous, 24 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon: 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Cròniques de «La Humanitat»

EL PECAT DE CANTAR LA MARSELLESA

Coripe és un poblet de la província de Sevilla; un poblet d'aquests que er les comèdies dels germans Quintero fan tan bonic; un poblet d'aquests que en la realitat descobren la enganyifa ensucrada i cursi del teatre dels germans Quintero.

Aquell crom de «el pueblecito blanco», «la moquita é los alelles», «el tio Pacorro» o qualsevol altre «tio», en la realitat és una menys pintoresca: un poblet trist, brut, miserable, sense escoles, o bé amb escoles com presons, amb uns quants senyors que viuen a costelles dels pobres jornaleros famolencs; un poblet en el qual només viuen amb una certa comoditat, descomptant els amos, el rector, el secretari de l'Ajuntament i el sergent de la guàrdia civil.

Que es vegin aquells treballadors del camp andalus en una comèdia dels germans Quintero, i veureu quin pasme dolorós, quina estranyesa sentiran! Veureu quin gest d'ira, de revolta, davant l'estúpida mixtificació que a ells els semblarà cruel.

Coripe és un poblet de la província de Sevilla. Hem sabut l'existència d'aquest poblet per un telegrama publicat per la premsa. El telegrama ens conta un fet vergonyós, indignant. El telegrama ens diu que Coripe té rector. No ens diu, en canvi, si té mestre. I això no fóra un cas excepcional. Tots els pobles d'Espanya tenen església, l'església no pot mancar en els pobles d'Espanya. Però pot mancar-hi, pel que es veu, l'escola. Són molts els pobles d'Espanya que no tenen escola. I això ho sap com ningú, més que ningú, l'estimat Lluís Bello.

No sabem, doncs, si en aquest poblet de Coripe hi ha mestre. Sabem, en canvi, que hi ha rector. El rector és qui ha donat motiu, amb la seva conducta salvatge, al telegrama.

Parlem d'aquest subjecte, diem el que ha fet aquest subjecte, aquest rector de Coripe.

Aquest rector de Coripe — que es diu Lobato, no cal oblidar-ho perquè és un cognom ben eloqüent i significatiu — ha sortit a passejar pel poble. Suposem que ha sortit a passejar perquè els rectors tenen ben poca feina i els queda temps per passejar. I aquesta de passejar és la més inofensiva de les seves feines. Un rector que passeja — un rector com aquest Lobato — és un animal inofensiu, més o menys inofensiu.

El rector passejava pel poble. I passejant, ha trobat uns infants. L'estampa hauria pogut ésser allotment cristiana si no s'hagués tractat d'un Lobato, d'un capellà salvatge.

Els infants jugaven. I cantaven: cantaven la Marsellesa. El rector, lúid d'ira, amb instint de bèstia ferotge, s'ha llançat contra els infants, els ha agredit, els ha bufetats, els ha bastonejat.

Naturalment, això, la conducta d'aquest home tan allunyat de Jesús, no ha fet cap gràcia al poble. El poble, però, és massa bo i, per comptes d'arrossegar aquell Lobato pels carrers, ha organitzat una manifestació de protesta.

No som demagogs, no prediquem la violència, però, decididament, el poble és massa bo. I ningú no vol veure la seva bondat.

L'alcalde ha hagut de preguntar al governador què havia de fer amb aquest Lobato enemic de què els infants cantin i amic d'apallissar-los.

Ara, un dels infants és al llit i el Lobato a la presó. Estaria més bé en una gàbia. Són massa els capellans que amb massa freqüència s'insolenten contra la República. I ja és hora que — ja que no agraeixen la tolerància — la República sàpiga castigar d'una manera contundent aquesta insolència intolerable. Sobretot, quan la paga un infant.

LLUIS CAPDEVILA.

—Es a dir que a Martínez Anido se'l jutja en rebeldia per haver fugit?
—Sí. Bé tenia que justificar que era l'autor de l' llei de fugues!

Segueixen les recerques per a descobrir l'autor de l'assassinat de la dona trobada a trossos dintre dues maletes

Roma. — Continuen activament les gestions per tal de descobrir l'autor o autors de l'assassinat d'una dona que fou trobada tallada a trossos dintre d'una maleta a l'estació de Nàpols. Tant en aquesta ciutat com a Roma s'han efectuat importants diligències, sobre el resultat de les quals les autoritats policiaques guarden reserva.

L'autòpsia del cadàver ha demostrat que es tracta d'una dona d'uns trenta anys, i que la mort fou produïda per estrangulació.

Segons declaracions fetes per un carrabiner el portador de les dues primeres maletes va pujar al tren a Spezia. Era petit, anava vestit modestament i portava capell negre. Va baixar del tren a Viareggio. Ha estat detingut un individu anomenat Leonard Leonard. Es busca una dona casada, de la qual s'afirma que s'assembla molt amb la víctima.

Finalment, no es tenen notícies d'un home i una dona que desaparegueren de Gènova fa temps sense que fins ara s'hagi sabut res d'ells.

ELS ACCIDENTS DE LA RUTA

Una estadística anglesa diu que el vuitanta-cinc per cent dels accidents són per causa dels conductors

Londres. — Una associació turística anglesa, acaba de publicar els primers resultats d'una enquesta que ha fet sobre els accidents de la ruta a la Gran Bretanya. Dels resultats obtinguts resulta que del nombre d'accidents, les circumstàncies dels quals han estat minuciosament estudiades, sols un 2 per 100 pot considerar-se com inevitable. El 13 per 100 han estat deguts a causes mecàniques, tals com ruptura de direcció i el 85 per 100 restant han estat ocasionats per causa del conductor. El nombre de víctimes es reparteix en un 38 per 100 de peatons i 42 per 100 d'automobilistes.

La major part d'accidents mortals han estat ocasionats per conductors d'edat de 16 a 25 anys.

—Bé, no es desesperi, mossèn Pau! Ja veurà, ja, quan votem les «Hicas de Maria»!

Experiències perilloses

Un minyó volia sentir l'angoixa del suïcidi i es suïcida de debó

Fairfield (Alabama). — Un estudiant de disset anys d'edat, content de la vida, sense penes ni preocupacions, s'ha suïcidat penjant-se a la finestra del quarto de bany de casa seva.

La família ha declarat que, com que el minyó no tenia la més petita contrarietat, no pot qualificar-se la seva mort de suïcidi. Creuen que, com que l'estudiant sentia una veritable passió per fer tota mena d'experiments, va voler passar per l'angoixa de l'estrangulació i morí sense voler.

La família adueix la prova que el jove havia col·locat un mirall per veure's la cara durant l'experiment, la qual cosa no se li hauria acudit si veritablement el seu propòsit hagués estat el de matar-se.

DOS GOVERNADORS

El Sr. Ametlla diu que, «demòcrata convençut, creu ha de cedir el pas a les forces consagrades pel vot popular»

El senyor Noguera i Comet no diu res

Avui ha sortit cap a Madrid, el governador civil de Girona, senyor Claudi Ametlla, per tal de visitar el ministre de la Governació i ratificar-li la dimissió que té presentada per haver estat derrotat el partit polític en el qual militava i que el presentava candidat.

El senyor Ametlla, en la nota que ha fet pública explicant la seva dimissió, diu així:

«Realitzades ja les eleccions, he de donar compliment al meu propòsit. Hauria dimitit, com dic més amunt, qualsevol que hagués estat el resultat electoral. Aquest ha estat francament advers als meus amics, doncs la meua dimissió s'imposa doblement. Demòcrata convençut, entenc que he de cedir el pas a les forces que, ací i fora d'ací, d'una manera tan clara, han estat consagrades pel sufragi popular.»

Del senyor Noguera i Comet, governador civil per Tarragona, candidat derrotat, no sabem pas que hagi dimitit ni pensi fer-ho...

Marcel·lí Domingo comenta la situació política de Catalunya després de les eleccions

Madrid, 24. — «El Liberal» publica unes manifestacions de Marcel·lí Domingo en les quals insisteix que ha estat un error anar dividides les esquerres catalanes a la lluita electoral. Si haguessin anat unides, molts dels que s'han abstingut, la qual cosa congemna, haurien votat. Ultra això, han

quedat fora del Parlament forces d'esquerra i molts homes eminents. No sap si s'han abstingut o no els sindicalistes, però creu que s'imposa als partits d'esquerra atraure aquestes masses. Les eleccions de Catalunya no poden canviar res en la situació d'aquella regió dins de la República. La República s'ha afermat a Catalunya i per la República i l'esquerra, Catalunya ha entrat definitivament dins de la unitat espiritual i política d'Espanya. La Lliga ha augmentat els seus vots i serà un factor considerable en la política catalana pel fet d'haver anat a aquesta lluita deslligades les esquerres; però l'esdevenidor a Catalunya no pot ésser més que de les esquerres, i ho serà.

UNA MILLORA QUE S'ENDARREREIX

¿L'Ajuntament d'Hospitalet obstaculitza la prolongació de la Gran Via?

Les obres de construcció del camí veïnal de Barcelona al Prat de Llobregat, o sia, prolongació del carrer de Corts, van en camí de no acabar-se mai. El primer de malg de l'any que ve, acabava el termini de construcció de l'esmentada via, i, davant la impossibilitat de tenir-les enllestides, s'ha concedit al contractista una pròrroga de sis mesos...

¿Té l'Ajuntament d'Hospitalet alguna culpa en el fet de que les obres s'eternitzin? Així sembla palesar-ho l'acord següent, pres pel Consell de la Generalitat, fa poques setmanes:

«Manifesteu a l'Ajuntament d'Hospitalet que indiqui la data en què aproximadament podran ésser ocupats els terrenys de la fàbrica Trias, necessaris per a la construcció del dit camí i la data en què serà tramès a l'aprovació de la Generalitat el projecte del pas superior del ferrocarril de M. S. i A., de conformitat amb el paràgraf a del cinquè dels acords del Consell, adoptats en sessió del 22 de desembre darrer i oportunament comunicats a l'Alcaldia d'Hospitalet; feu-li avinent, ensems, que, degut a la lentitud amb què actua en el que fa referència al compliment dels compromisos contrets quant a la cessió dels terrenys per a la construcció de la via de comunicació esmentada, obstaculitza l'obra que té empresa la Generalitat, tan necessària a l'interès públic i per la qual ha atorgat el màxim de facilitats a l'Ajuntament d'Hospitalet.»

Comentaris al retorn d'Alemanya a la S. de N.

Ginebra. — Tant en els medis alemanys com en els anglesos es mostra veritable discreció sobre el curs de les conversacions que es porten a terme per al retorn d'Alemanya al si de la Societat de Nacions.

S'assegura que Von Neurath ha rebut del president Hindenburg amplis poders per a tractar, a Ginebra, sobre les condicions mitjançant les quals Alemanya tornaria a prendre part en les deliberacions de la Conferència del Desarmament. Però se sap que Alemanya no té la intenció de tornar a prendre part en aquests treballs si no obté de les grans potències una declaració categòrica sobre la igualtat referent als armaments.

A més, s'assegura que Von Neurath vol obtenir algunes seguretats quant a l'elaboració de la futura convenció dels armaments.

De totes maneres els cercles alemanys declaren que és molt dubtós el retorn d'Alemanya a la Conferència del Desarmament, per al 28 del corrent, tal com s'havia pronosticat. Es té la impressió que no hi haurà cap decisió positiva abans que Von Neurath marxí de Ginebra, que es creu que serà el proper dissabte.

També s'assegura que Alemanya no vol que es doni una solució precipitada a la qüestió de la igualtat de drets ni a la del desarmament. Ja és conegut el punt de vista d'Alemanya, i s'ha d'esperar amb calma que la contrapartida, en particular el Govern francès, precisi exactament la seva actitud.

Pel que fa referència a les propostions fetes aquests dies per tal de convocar una Conferència de cinc potències per a tractar de la qüestió de la igualtat de drets únicament, en els cercles alemanys es creu que aquesta Conferència no seria oportuna només que en el cas que les reivindicacions alemanyes fossin reconegudes en principi i prèviament per les altres potències.

VON SCHEICHER
una de les figures de la política alemanya que més destaquen en aquests dies difícils...